

Պարույր Սևակ

Ինչպես չգարմանաս

Բախտ էր մեզ համար՝ խաղալ ջրերում
Ու երջանկություն՝ ցեխտալի իրար,
Թեպետև տանը մեզ չէին ներում
Մեր այդ մանկական հաճույքի համար:
Ճիշտ է, մենք իրար ցեխտալում էինք
Եվ դրա համար ծեծ էինք ուտում:
Բայց նրանք ինչպե՞ս, ո՞նց չգիտեին,
Որ մեր շորն էինք միայն ցեխտալում:
Հետո, հիշո՞ւմ ես, մաքո՞ւր շապկի տակ
Պղտորվեց գուլալ մանկական հոգին՝
Աղարտվեց մեր հին երագը հստակ,
Չկշտամբեցին սակայն ոչ մեկիս...

06.V.1946թ. 21.VII.1953թ.

Երևան Նավչալու